

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ Κ. ΠΟΛ. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗ

ΘΑ ΣΕ ΠΑΝΤΡΕΥΤΩ ΤΕΡΑΣ
Θίασος Κατερίνας Άνδρεάδου

* Μιά πλούσια χήρα, ιδιοκτήτρια εργοστασίου μύρας, ωμορφη, κοκέττα, έξυπνη, κάλτσα του διαβόλου, ή Ντόντ Γουώρθου (Κατερίνα Άνδρεάδου) έχει θάλει στο νοῦ της νά παντρευθῆ ὅπως ὅποτε τὸν εὐγενῆ ἀλλὰ καταστρεφόμενον οἰκονομικῶς Τζέραλντ Χάλστεϊν (κ. Μορίδης) τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ καὶ ὁ ὁποῖος ἐξαφνα ξαναβρίσκεται πλούσιος καὶ λόρδος, συνεπεία ἐνὸς τελευταίου λίαν ἐπικαίρου, ὥστε νά μπορῆ νά παρθῆ ὡς τίποτε ἄλλο παρά θεατρικὸν κατασκευασμα, θανάτου συγγενοῦς του μακρυνοῦ.

Ὁ Τζέραλντ ὀγαπᾷ τὴν Ντόντ, εἶνε ὁμως ἀρραβωνιασμένος μετὰ μιᾶ νεᾶ κοπέλλα, τὴν Νέλλη Σέλλεντζερ (κυρία Ἄννα Λώρη) κόρη μιᾶς χήρας λαίδης (κυρία Ἡσαΐα) ἐξαιρετικῶς πρακτικῆς καὶ συνεπῶς μὴ ἐννοοῦσης μετὰ κανένα τρόπον νά ἀποδώσῃ τὸ λόγο του Τζέραλντ τώρα ποῦ βρέθηκε πλούσιος καὶ λόρδος. Ἡ Ντόντ τότε σπρώχνει διὰ τῆς μεθόδου τῶν... ἀντιθέτων καὶ τῶν ἀπαγορεύσεων, τὸν νεαρὸν ἀνεψιὸν καὶ γραμματέα της Πέρκινς (κ. Φαρμάκης) νά τὰ φτιάσῃ μετὰ τὴ Νέλλη μετὰ τὴν ὁποῖαν τεχνικῶς τὸν θάζει νά φύγῃ γιὰ νά παντρευτοῦν ἐνῶ αὐτὴ ἡ ἴδια ἐν τῷ μεταξῷ παίζει τὴν κωμῶδιαν τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ προσεχοῦς γάμου μ' ἕνα φίλο της ἀμετανόητο γεροντοπαλιήκαρο, τὸν Τζαίμς Μπέλκινσον (κ. Ἀποστολίδης) κάπως συνεργούσης καὶ τῆς ἐντελῶς ἐπειρωτικῶς ἐμφανίζομένης θείας της γεροντοκορῆς Ἐλσας Γκρέγκορ (Ἄνθη Μηλιάδου). Ὁ κ. Δαμασιώτης κάνει τὸν ρόλον ἐνὸς ἀγγλοῦ καμαριέρη λίαν ἐξεζητημένως, ἀγγλοῦ ὑπέρτου εἰς τὸν χιουμοριστικὸν του ρόλον, ὅπως τὸν θέλησεν ὁ συγγραφεύς.

*

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἔργον τοῦ Σόμερς Μῶμ «Ἡ Ντόντ» τὸ ὁποῖον μετὰ τὸν τίτλον «Θά σε παντρευτῶ τέρας» διεδέχθη τὸ «Φεγγοδόλημα» ἀπὸ τὴν περασμένη Δευτέρα εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ θεάτρου τῆς κ. Κατερίνας Ἀνδρεάδου εἰς τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου Καρύστη). Σκηνικῶς πολὺ καλὰ τοῦ κ. Νίκου Ζωγράφου, κοστοῦμα τῆς κ. Ἀνδρεάδου ἐπίσης.

Ἡ κυρία Ἀνδρεάδου ἐδημιούργησε μετὰ πολὺ κέφι τὸ ρόλο τῆς Ντόντ. Ὁ κ. Μορίδης πάλι ἐβάσσανίσθη ἀπὸ τὴν προσπάθειαν νά κρύψῃ τὴν τραχύτητα ποῦ σκιαρίζει τὶς ἀναντίρρητες ἄλλες πλευρῆς τοῦ καλοῦ του ταλέντου. Ὁ κ. Φαρμάκης τὴ φορά αὐτὴ πολὺ, πολὺ καλός. Ἡ κυρία Λώρη εὐχάριστη καὶ ἡ κυρία Ἡσαΐα καλὴ. Ἀντιθέτως ὁ κ. Δαμασιώτης κάθε ἄλλο παρά αὐτὸ ποῦ ἔπρεπε ὡς ὑπέρτης καὶ ὁ κ. Ἀποστολίδης μᾶς παρουσίασε τὴν ἀπίστευτην διὰ τὴ δικὴ του εὐσυνειδησία ἐξαίρεσιν ὅτι δὲν ἦταν προετοιμασμένος καὶ κρεμόταν ἀπὸ τὸν ὑποβολέα.

*

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον εἶνε εὐχάριστο, εἶνε μιᾶ λαίντου Φρέντερικ ἀπὸ τὴν ἀνάποδην καὶ ἐπέτυχεν πολὺ, πάρα πολὺ ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἀνήκει στὴν κατηγορίαν ἐκείνην τῶν ἔργων τοῦ Μῶμ ποῦ ὁ κ. Ντοτέν χαρακτηρίζει ὡς «κωμῶδιες τερπνῆς, εὐχάριστες, φαιδρῆς».

οἱ δὲ Ἄγλοι μεταχειρίζονται πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς αἰσθητικῆς των τὴν παροιμιώδη φράσιν «ἀντὸς τοῦ μπέντ» ποῦ θά πῃ «κι' ὕστερα στὸ κρεβάτι», καλὸς ὕπνος δηλαδή μετὰ τὴν χώνευσιν διευκολυνθεῖσαν ἀπὸ τὸ ἔργον. Ἡ κυρία Ντόντ ἡ τὸ «Θά σε παντρευτῶ τέρας» ὅπως μετεσκευάσθη ὁ τίτλος (ἀκριβῶς καθ' ὃν «ρόπον εἰς τῆς κυρίας Κοτοπούλη εἶχε γίνῃ «λαίδην Μπέτσου ἐξοφλεῖ» ἢ «λαίδην Φρέντερικ») εἶν' πάντως ἔργο χαριτωμένο, με κέφι, με νόστιμες παραδοξολογίας στὸν διάλογο συμπαθητικώτατα ψεύτικο καὶ με εὐτυχισμένο τέλος. Τί ἄλλο μπορεῖ νά ζητήσῃ κανεὶς προκειμένου νά περάσῃ μιᾶ εὐχάριστη βραδυά; Ἡ «Ντόντ» ξεκουράζει.